

“h oekom
 tog so
 skynheilig
 met daai
 sterretjie-
 woord?”
 word ek
 onlangs

skerp op Facebook berispe toe ek in 'n plasing skryf dat ek “soos 'n p*ph'l' gevoel het nadat ek iets doms gedoen het. Dat sy nie daarvan hou nie, is natuurlik geen probleem nie; ons het almal ons voorkeure. Soveel mense, soveel opinies.

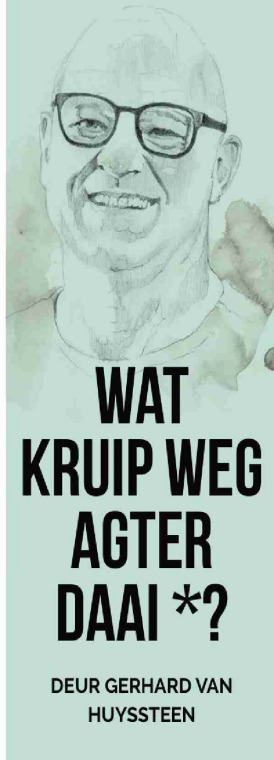
Om die gebruik van sulke sterretjiewoorde skynheilig te noem, is egter 'n wanbenaming. Ek sou skynheilig gewees het as ek voorgegee het om nooit te vloek nie. Dis nie wat hierdie asteriske vermag nie. Almal weet steeds dat ek p*ph'l in ander kontekste dalk voluit sou geskryf of gesê het.

Hoekom skryf ons – soos *Taalgenoot* ook – sommige woorde met sterretjies?

Talige vermommings (*linguistic subterfuge*) het hoofsaaklik twee funksies: versagting en verbloeming. Versagting (oftewel eufemisering) is die proses waarmee ons ons taal aanpas om binne bepaalde kontekste die angel uit die werklikheid te neem. 'n Dokter mag dalk in 'n operasietheater verklaar dat die pasiënt dood is, maar sê dan metafoeries aan die naasbestaandes: “Sy het ons vyf minute gelede verlaat”

Verbloeming is gewoon die proses waarmee ons dit wat ons

RUBRIEK

eintlik wil sê op die een of ander manier wegsteek. Soos Nijhoff in Nederlands sou sê: “Er staat niet wat er staat.”

Dink byvoorbeeld aan sarkasme. Jy sien hoe iemand teen jou geparkeerde kar bots, maar in plaas daarvan om te gil en te skreeu, sê jy doodkalmpies: “Dis nou mooi, dis nou ff ... vreeslik mooi!”

Behalwe om hulpmiddels soos metafore, sarkasme, humor of retoriese vrae te gebruik, kan ons in gesproke taal byvoorbeeld fluister om iets wat ons sê te verbloem. Of ons kan die woord oordrewe “uitspreek” met net ons lippe, sonder om 'n klank voort te bring.

In geskrewe taal is daar hordes maniere om woorde te vermom.

Reeds in antieke tye is geheimskrif (*ciphertxt*) gebruik, byvoorbeeld om pottebakkersresepte geheim te hou.

Vandag nog word jou wagwoorde (hopelik) met komplekse algoritmes verbloem.

Gepraat van die rekenaarwêreld: Kodetaal (*algospeak*) word dikwels deur gebruikers ingespan om onder die radar van moderators of soekenjins te vlieg. 'n Mens sien dit byvoorbeeld wanneer haatsprekende trolle allerlei ander woorde gebruik om na buitengroepe te verwys of kamoefleertaal (*leetspeak*) om letters met simbole te vervang. In plaas van p*ph'l kon ek p03ph01 of selfs |' Ø € |'|-l Ø|_ geskryf het.

En hoe meer taboe 'n woord word, hoe meer word dit vermom. Kom ons veronderstel dat “rakker” in 'n stadium 'n taboewoord word. Ons kan voorspel dat die vermommings van die woord soos volg sal ontwikkel: rakker word r4kk3r word r'kker word r'kk'r word r''''r word die r-woord.

In 'n kursus oor vloekwoorde wat ons aan die Noordwes-Universiteit (NWU) en die Universiteit van Pretoria (UP) aangebied het, was daar vier woorde wat ons besluit het nooit in die klas gesê of in werkstukke volledig geskryf mag word nie. Waarom? Want die KKMH-woorde kan jou mang toe laat gaan...**T**

Gerhard van Huyssteen
 is 'n taalkundige aan die
 Noordwes-Universiteit.
gerhard.vanhuysteen@nwu.ac.za